

wilde være kommet Nyderne til Hjælp paa den Maade, at den havde *paalagt Yderne* at betale betydeligt mere end den lave Kapitelstakst. (Det tror jeg ikke, og det er i Virkeligheden det, der vilde svare til det, som her foreligger.

Den højtærede Konseilspræsident fremhævede endelig overfor os, at vore Meningsfæller i Folketinget jo havde stemt for Forslaget, og mente, at saa kunde vi ogsaa gøre det. Ja, det Ræsonnement bøjer vi os ikke aldeles for, især ikke, hvis vi har fundet bedre Grunde end dem, der har kunnet gøres gældende i Folketinget; saa bøjer vi os naturligvis aldeles ikke. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at naar nogle, men ganske vist ikke alle vore Meningsfæller i Folketinget stemte for Lovforslaget, var det under den bestemte Forudsætning, at nu fik man hele dette Spørgsmaal klaret. Det blev fremhævet, at naar man fik vedtaget dette Lovforslag, havde man Ro med Hensyn til dette Spørgsmaal. Nu siger den højtærede Konseilspræsident, at den Ordning, der nu skulde træffes, ikke vilde være længe; men derved brister aabenbart den Forudsætning, hvorunder mine Meningsfæller i Folketinget har stemt for Forslaget. Jeg vil gerne spørge den højtærede Konseilspræsident — jeg hænger mig ikke i Udtrykket, jeg er modtagelig for enhver Fortolkning af Udtrykket „ikke længe“, som den højtærede Konseilspræsident vil give —, men jeg vil spørge, om det er Konseilspræsidentens Mening, at man skulde kunne foretage yderligere Forandringer med Hensyn til Kapitelstaksten, ogsaa inden de 4 Aar er hengaaet, som fra forskellige Sider er betegnet som den Turnus, hvorpaa den foreslaaede Ordning er baseret.

Jeg skal saa blot tillade mig et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister, for saa vidt jeg ikke allerede har faaet Lejlighed til at indfette dem i det, jeg har sagt til den højtærede Konseilspræsident. Den højtærede Landbrugsminister fremhævede, at det vistnok var de færreste Landmænd, der havde solgt deres Korn. Men hvis de paagældende Landmænd ikke har solgt deres Korn, har de disponeret over det paa anden Maade, og de har foretaget denne anden Disposition, fordi de mente, at det stemte med deres Interesser, de har disponeret over det paa den anden Maade, fordi de mente, at de havde større Interesse i at bruge det paa denne anden Maade end i at sælge det. Og jeg ser ikke bedre, end at paagældende er nærmest til at tage

Følgerne af deres anden Disposition; hvis det havde vist sig, at det havde været fordelagtigt for dem at sælge Kornet, havde de faaet hele Fordelen, og derfor bør de ogsaa tage Tabet. Men jeg noterer med Glæde, at de to ærede Medlemmer, det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), der er særdeles sagkyndige paa dette Omraade, langt mere end jeg, begge har fremhævet, at efter deres Opfattelse var der egentlig ikke saadan nogen stærk Grund til at tage de paagældende Ydere under Armene. De mente begge, at Situationen var ikke værre, end at Yderne nok kunde komme over den. Her kommer vi til det Punkt, jeg før berørte overfor den højtærede Justitsminister: Spørgsmaalet, om der virkelig foreligger en Nødtilstand. Navnlig efter alt, hvad der er fremkommet under Behandlingen af dette Lovforslag, og efter de Udtalelser, som er fremsatte af sagkyndige Folk, maa jeg endnu mere end tidligere hævde, at der ikke foreligger nogen Nødtilstand, ikke nogen Situation, der paa nogen Maade kan sammenstilles med saadanne Begivenheder, som sætter Staten og Samfundets Tilværelse paa Spil, i alt Fald ikke noget, der i mindste Maade kan beføje til at gaa udenom Grundlovens Bestemmelser, til at lovgive direkte i Strid med Grundlovens § 82. Den højtærede Landbrugsminister fremhævede her, at det var *muligt*, at der kunde komme en eller anden Forvikling, det var *muligt*, at Udførselen til England kunde ophøre, men det er alt sammen Muligheder; det, vi maa regne med, er Realiteter, man er ikke berettiget til at tilside sætte Grundlovens Bestemmelser af Hensyn til Muligheder, det, vi maa have, er Aktualiteter, og disse Aktualiteter maa være virkelig afgørende, en Nødtilstand, hvor Samfundstilstanden staar paa Spil, ellers er saadanne Foranstaltninger som de, der her er Tale om, aldeles uberegtigede.

Rottbøll: Da den ærede sidste Taler (Godskesen) har besvaret forskellige Ting, kan jeg fatte mig i Korthed. Jeg vil kun sige til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), som undrede sig over, at der hos de konservative Partier var kommet saa stærk Kærlighed frem overfor Grundloven, idet vi havde hævdet, at dette Forslag strider imod Grundlovens § 82 og gør Indgreb i Ejendomsretten, at det ærede Medlem meget godt ved, at vi ved alle de Midler, som har staaet til vor Raa-